

Øjeblikket Forholdet dette, at trods de formentlige Forpligtelser Aalandøerne vedkommende har Finland kun i alt mellem 2 000 og 3 000 Tons Skibe af marinemæssig Karakter.

Imidlertid, fra disse Konventioner vender det ærede Medlem Hr. Axel Møller sig til Forfatterne, dels ældre og dels nyere, vel nærmest ud fra den Betragtning, at disse Forfattere fremfører Ting, som ikke findes i Konventionerne, idet disse ikke er udtømmende. Men naar det ærede Medlem læser Forfatterne igennem, vil han meget hurtigt blive opmærksom paa, at de fire Forfattere, som han i denne Sammenhæng denne Gang nævnte, netop opremser Konventionernes Bestemmelser; det er de dér givne Regler, de gengiver, og det er ogsaa Karakteren af, hvad Forfatterne overhovedet forfægtter. Jeg finder intetsteds hos disse Forfattere noget Udtryk for den Opfattelse, at man skulde have en Forsvarspligt, en Krigspligt.

Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til den Udvikling, der findes hos en af de Forfattere, han paaberaabte sig, Englænderen Oppenheim, der netop efter at have gennemgaaet alle de almindelige Ting af samme Art som dem, Konventionerne omtaler, fremhæver, at hvis en Stat saa staar overfor dette, at en krigsførende angriber den, gennem et virkeligt Angreb, begynder Fjendtligheder imod den, saa indtræder Begrebet Krig, saa falder hele Neutralitetstilstanden bort, og alle Forpligtelser og alle Rettigheder, som knytter sig til Neutralitetsbegrebet, er fra det Øjeblik bortfaldet.

Det ærede Medlem anførte saa en fransk Forfatter Fauchille, i en nyere Udgave af en anden Forfatter, og om dette sagde det ærede Medlem, at det kunde være, vi vilde sige, det var noget forkert noget, denne Franskmand havde skrevet. Jeg har nu ikke fundet noget deri, som jeg for min Del har nogen særdeles Grund til at gøre Indvending imod. Det, der glædede det ærede Medlem som Argument for hans Betragtning, var, at der et Sted stod Ordene „forsvare sig“. Nu er jeg ikke sikker paa, at disse Ord har ganske samme Betydning i et saadant Værk, som de efterhaanden har faaet i den Sprogbrug, vi anvender under Militærdiskussionerne herhjemme i Danmark, men i hvert Fald staar Ordene der ingenlunde om de almindelige Neutralitetspligter, men de staar der om de permanent neutrale Lande med Undtagelse af Luxembourg, og dette vil i Øjeblikket sige Svejts. Det er rigtigt, at man fra Svejtsernes Side stadig har forfægtet den Opfattelse, at Svejts har

faaet ganske særegne Rettigheder ved at blive erklæret for en permanent neutral Stat, og at Svejts derfor med Hensyn til Forpligtelsen til at forsvare sit Omraade er underkastet andre Regler end alle andre Stater. Atter og atter gaar disse Betragtninger igen i alle svejtsiske Behandlinger af dette Spørgsmaal.

De ærede Medlemmer var for øvrigt meget forargede over, at den højtærede Udenrigsminister havde betegnet Deuntzers og Matzens Erklæringer fra Forsvarskommissionens Tid som forældede. Ja, de er jo dog i meget høj Grad forældede, forsaavidt som de fuldkommen afgørende Aktstykker paa hele dette Omraade, Konventionerne af 1907 og Folkeforbundspagten af 1920, er kommet efter den Tid. Professor Deuntzer gjorde for Resten i 1909 her i Tinget opmærksom paa, at de Teorier, som han i sin Tid havde gjort sig til Talsmand for, var fremført før de Haagerkonventioner, paa hvilke de nye Teorier om Neutralitetspligterne var bygget; han søgte ved anden Lejlighed ligesom at bygge Bro mellem gammelt og nyt i den Henseende, mellem, hvad han før havde udtalt, og hvad der nu voksede frem, men selve den Betragtning, at der her var en ny Tilstand, var han paa det Tidspunkt fuldt klar over. Imidlertid, for de ærede Medlemmer er det jo i Virkeligheden Professor Matzens gamle Opfattelse, der er den afgørende; det er ud fra denne, Forsvars- og Krigspligten opstilles.

Men Professor Matzen drager Konsekvenserne med en anden Skarphed og Klarhed, end de ærede Medlemmer er tilbøjelige til at gøre nu. Professor Matzen kommer til det Resultat, at hvis krigsførende Magters Regeringer skaber Konflikt med en neutral Stat, da betyder dette, at Krigstilstanden indtræder, og dette er man efter hans Mening forpligtet til i Fredens Dage at forberede sig paa; om denne Pligt siger han: „At skabe et saa kraftigt Forsvar, som den ifølge sine Forhold paa nogen Maade evner, er nemlig som anført, en folkeretlig Pligt for den neutrale Stat“, og det skal endda være et Forsvar, som er af en saadan Beskaffenhed, at det omfatter alle Dele af et normalt Forsvar; derfor skal der i dette nødvendigvis være Fæstninger: hvis Landet har en Kyst, Kystbefæstninger, hvis Landet ikke har nogen Kyst, i hvert Tilfælde Landbefæstninger.

Dette er Professor Matzens Resultat. Jeg beder ærede Medlemmer sammenligne Professor Matzens Resultat af hans Folkeret med Militærordningen af 1922, og jeg spørger, om denne er, hvad man „paa